

Ἀντιθέσεις

Υπάρχουν πράγματα, πού μεταξύ τους είναι αντίθετα καί ἀναιρετικά. Ἀποκλείει τό ἓνα τό ἄλλο. Ἡ φωτιά ἀποκλείει τό νερό. Τό νερό δέν συνυπάρχει μέ τή φωτιά. Τό σκοτάδι ἀποκλείει τό φῶς. Τό φῶς καταδιώκει τό σκοτάδι.

- Ἡ ἀρετή ἀντιτίθεται στήν κακία. Ἡ κακία ἐκδιώκει τήν ἀρετή.
- Ὁ Χριστός δέν συνυπάρχει μέ τόν ἀντίχριστο. Ὁ ἀντίχριστος ἀποκλείει ἀπό τή ζωή του τόν Χριστό.

Φυσικά γιά τήν ἀντίθεσι, πού ὑπάρχει στόν κόσμο, ὁ μόνος, πού δέν φταίει, εἶναι ὁ Χριστός.

- Ὁ Χριστός εἶναι ἡ θέσις.
- Στόν κόσμο ἦλθε, γιά νά φέρῃ τή σύν-θεσι, γιά νά ἐνώσῃ τόν ἄνθρωπο μέ τόν Θεό, τούς ἀνθρώπους μεταξύ τους. Ἡ σάρκωσις τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ σημαίνει σύνθεσι, ἀπόλυτη ἐνωσι τῆς θείας καί τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.

• Γιά τήν ἀντίθεσι ἐνοχος εἶναι ὁ ἄνθρωπος. Ὁ Χριστός εἶναι σάν τόν ἥλιο. Ἡ θέσις του εἶναι δεδομένη: θέσις προσφορᾶς καί εὐεργεσίας. Χαρίζει τίς ζωογόνες του ἀκτῖνες σέ ὅλη τή γῆ. Ὅσοι ἔχουν μάτια ὑγιῆ, ἀπολαμβάνουν τίς ἀκτῖνες του. Ἐκεῖνοι ὁμως, πού τά μάτια τους εἶναι ἄρρωστα, δέν ἀντέχουν στό φῶς τοῦ ἡλίου ἀντιδροῦν στήν ἀκτινοβολία του φορᾶνε μαῦρα γυαλιά ἢ κλείνουν τά μάτια τους. Φταίει γι' αὐτή τή διαφοροποίησι ὁ ἥλιος; Ἀσφαλῶς ὄχι.

Ἔτσι δέν εὐθύνεται καί ὁ Χριστός, πού καθίσταται *«σημεῖον ἀντιλεγόμενον»* (Λουκ. β' 34). Ἄλλοι ἀνοίγουν τά μάτια τῆς πίστεώς τους καί ἀπολαμβάνουν τίς σωτηριώδεις ἐνέργειές Του. Ἄλλοι ἀντιδροῦν. Δέν θέλουν ν' ἀσχολοῦνται μέ τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία Του.

• Τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι τό κατ' ἐξοχήν ἐνωτικό, γίνεται διχαστικό, λόγω τῆς διαφορετικῆς στάσεως τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Ἰδιος εἶπε: *«Μή νομίσητε, ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπί τήν γῆν... Ἦλθον διχάσαι ἄνθρωπον κατά τοῦ πατρός αὐτοῦ καί θυγατέρα κατά τῆς μητρὸς αὐτῆς καί νύμφην κατά τῆς πενθερᾶς αὐτῆς»* (Ματθ. ι' 34-35).

Θέσις καί ἀντίθεσις ὁ Χριστός.

• Ἄλλοι Τόν θαυμάζουν καί διακηρύττουν: *«Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος»* (Ἰωάν. ζ' 46).

• Ἄλλοι Τόν πολεμοῦν. Οἱ φαρισαῖοι π.χ. Τόν ἀποκαλοῦν «πλάνου» (Ματθ. κζ' 63) καί «Βεελζεβούλ» (Ματθ. ι' 25).

Τίς σφοδρότερες ἀντιθέσεις τίς βλέπουμε στά Πάθη Του, στό σταυρό Του, στήν ταφή Του, στήν ἀνάστασι Του. Τοῦ ἀνήκει θεϊκός θρόνος. Σταυρό Του προσφέρουν οἱ ἄνθρωποι, καί ἐκεῖ Τόν καθηλώνουν.

Τίς ἀντιθέσεις στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ παρουσιάζει θαυμάσια ὁ γνωστός ὕμνος *«Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ...»* (ἤχ. βαρῦς), πού εἶναι ἀπό ὁμιλία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου:

«Πρός τοὺς ἀχαρίστους ὁ Εὐεργέτης.

Πρός τοὺς αἰχμαλώτους ὁ Ἐλευθερωτής.

Πρός τοὺς ἐν σκότει καθημένους ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης.

Ἐπί τόν σταυρόν ὁ Ἀπαθής.

Ἐπί τόν ἄδην τό Φῶς.

Ἐπί τόν θάνατον ἢ Ζωή.

Ἡ Ἀνάστασις διὰ τοὺς πεσόντας.»